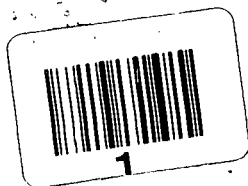

רשומות

קובץ התקנות

12 בינואר 1961

1088

כ"ד בטבת תשכ"א

עמוד

682	תקנות המלווה (מוסדות כספיים) (הוראות שונות), תשכ"א—1961.
682	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 4), תשכ"א—1961.
683	צו מס שבח מקרקעין (פטור) (מס' 2), תשכ"א—1961.
	צו ההגנה (כספים) (הגבלת העברתם של ניירות ערך והמצאת דינים וחשבונות) (תיקון), תשכ"א—1961.
683	הוראת ההגנה (כספים) (שמירתם של ניירות ערך) (תיקון), תשכ"א—1961.
684	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש המחבר כביש החוף עם כביש לגדרה), תשכ"א—1961.
684	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (חצב נתיבה) (תיקון), תשכ"א—1961.
685	צווים בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי".
685	

מדור לשלטון מקומי

687	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961.
687	חוק עזר לאבן-העזר (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1961.
688	חוק עזר לחוף-השרון (אספקת מים), תשכ"א—1961.
693	חוק עזר לנזה-אפרים (מודעות ושלטים), תשכ"א—1961.
696	חוק עזר לעמק-לוד (שמות לרחובות ולוחיות-מספר בבנינים), תשכ"א—1961.
697	חוק עזר לקרית-גת (אספקת מים), תשכ"א—1961.
703	חוק עזר לקרית-טבעון (אספקת מים), תשכ"א—1961.
708	חוק עזר לקרית-ים (אספקת מים), תשכ"א—1961.
714	חוק עזר לקרית-מלאכי (רשיונות לרכולים והפיקוח עליהם), תשכ"א—1961.
716	חוק עזר לרמת-נגב (פיקוח על כלבים), תשכ"א—1961.
718	חוק עזר לתל-מונד (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1961.
	תיקון טעויות.

חוק המילווה (מוסדות כספיים) (הוראות שונות), תש"ך—1960

תקנות בדבר החלפת שטרי ערך

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לחוק המילווה (מוסדות כספיים) (הוראות שונות), תש"ך—1960¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. נקבע מועד פדיון חדש לשטר ערך, יחליף בנק ישראל את שטר הערך בשטר ערך חדש שיהיה ערוך בנוסח שטר הערך המוחלף, ובלבד שיצויין בו מועד הפדיון החדש שנקבע כאמור, וששטר הערך ישא החל מיום כ"א בטבת תשי"ט (1 בינואר 1959) ריבית בשיעור של $4\frac{3}{4}\%$ לשנה, אשר תהיה פטורה מכל מס המוטל על הכנסה.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המילווה (מוסדות כספיים) (הוראות שונות), תשכ"א—1961”.

ט"ז בטבת תשכ"א (4 בינואר 1961)
(חמ 72122)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ס"ח 316, תש"ר, עמ' 93.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב על שם שכל אחת מהן צמודה מחציתה לשער הדולר ומחציתה למדד יוקר המחיה של „יציב” חברה לממון והשקעות בערבון מוגבל, נושאות ריבית של 6% לשנה, בסכום כולל של מיליון ומאתיים אלף לירות שיעמדו לפדיון בשנים 1963 עד 1972 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום ט' בתמוז תש"ך (4 ביולי 1960), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 31 (א) לפקודת מס הכנסה, 1947².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 4), תשכ"א—1961”.

לוי אשכול
שר האוצר

ט"ו בטבת תשכ"א (3 בינואר 1961)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ע"ר 1947, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

חוק מס שבח מקרקעין, תש"ט—1949

צו בדבר פטור ממס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 (א) לחוק מס שבח מקרקעין, תש"ט—1949, אני מצווה
לאמור:

אישור לצרכי
פטור ממס

1. האגודה „היכל אליהו“, הרי הכרמל, מאושרת בזה לצרכי סעיף 6 (א) לחוק מס שבח מקרקעין, תש"ט—1949.

השם

2. לצו זה ייקרא „צו מס שבח מקרקעין (פטור) (מס' 2), תשכ"א—1961“.

לוי אשכול
שר האוצר

ד' בטבת תשכ"א (26 בדצמבר 1960)
(חמ 72340)

¹ ס"ח 21, תש"ט, עמ' 174.

תקנות ההגנה (כספים), 1941

צו בדבר הגבלת העברתם של ניירות ערך והמצאת דינים וחשבונות עליהם

בתוקף סמכותי לפי תקנה 7 לתקנות ההגנה (כספים), 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

החלפת סעיף 1

1. במקום סעיף 1 לצו ההגנה (כספים) (הגבלת העברתם של ניירות ערך והמצאת דינים וחשבונות), תשט"ז—1956³ (להלן — הצו העיקרי), יבוא סעיף זה:

„הנדרות 1. בצו זה „ניירות ערך“ —

(1) ניירות ערך שהקרו, הריבית או הדיבידנדים עליהם משתלמים במטבע-חוץ כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954, או שהברירה בידי המחזיק בהם לדרוש השלום במטבע-חוץ כאמור;

(2) ניירות ערך שהקרו, הריבית או הדיבידנדים עליהם משתלמים במטבע ישראלי והרשומים בפנקס חברים מחוץ לישראל.“

הוספת סעיף 3ב

2. אחרי סעיף 3א לצו העיקרי יווסף סעיף זה:

3ב. ניירות הערך המפורטים להלן פטורים מהוראות צו זה —

(1) ניירות ערך כאמור בסעיף 1 (1), שהוצאו על ידי חברות הרשומות בישראל והרשומים בפנקס החברים שלהן בישראל;

(2) איגרות מדינת ישראל, מילווה העצמאות, שהוצאו על פי חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה העצמאות), תשי"א—1951;

(3) איגרות מדינת ישראל, מילווה הפיתוח, שהוצאו על פי חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח), תשי"ד—1954.“

3. לצו זה ייקרא „צו ההגנה (כספים) (הגבלת העברתם של ניירות ערך והמצאת דינים וחשבונות) (תיקון), תשכ"א—1961“.

השם

לוי אשכול
שר האוצר

ט' בטבת תשכ"א (28 בדצמבר 1960)
(חמ 72200)

⁴ ס"ח 104, תשי"ד, עמ' 192.
⁵ ס"ח 60, תשי"א, עמ' 63.
⁶ ס"ח 142, תשי"ד, עמ' 56.

¹ ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 589, תשט"ז, עמ' 549; ק"ח 905, תש"ד, עמ' 826.

תקנות ההגנה (כספים), 1941

הוראה בדבר שמירתם של ניירות ערך

- בתוקף סמכותי לפי תקנה 77 לתקנות ההגנה (כספים), 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:
1. במקום סעיף 1 להוראת ההגנה (כספים) (שמירתם של ניירות ערך), תשט"ז—1956³ (להלן — ההוראות העיקריות), יבוא סעיף זה:

החלפת סעיף 1

בהוראות אלה „ניירות ערך” —

- (1) ניירות ערך שהקרו, הריבית או הדיבידנדים עליהם משתלמים במטבע־חוץ כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954⁴, או שהברירה בידי המחזיק בהם לדרוש תשלומם במטבע־חוץ כאמור;
- (2) ניירות ערך שהקרו, הריבית או הדיבידנדים עליהם משתלמים במטבע ישראלי והרשומים בפנקס חברים מחוץ לישראל.

2. אחרי סעיף 2א להוראות העיקריות יוסף סעיף זה:

הוספת סעיף 2ב

„פטור, 2ב. ניירות הערך המפורטים להלן פטורים מהוראות צו זה —

- (1) ניירות ערך כאמור בסעיף 1 (1) שהוצאו על ידי חברות הרשומות בישראל והרשומים בפנקס החברים שלהן בישראל;
- (2) איגרות מדינת ישראל, מילווה העצמאות, שהוצאו על פי חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה העצמאות), תשי"א—1951⁵;
- (3) איגרות מדינת ישראל, מילווה הפיתוח, שהוצאו על פי חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח), תשי"ד—1954⁶.

3. להוראה זו ייקרא „הוראת ההגנה (כספים) (שמירתם של ניירות ערך) (תיקון), תשכ"א—1961”.

השם

לוי אשכול
שר האוצר

ט' בטבת תשכ"א (28 בדצמבר 1960)
(המ' 72205)

- ¹ ע"ר 1041, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 589, תשס"ו, עמ' 550; ק"ח 995, תש"ד, עמ' 826.
⁴ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.
⁵ ס"ח 199, תשי"א, עמ' 63.
⁶ ס"ח 142, תשי"ד, עמ' 56.

204/2/ס

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 40 מטר המתחילה בנקודת ציון 136.860 — 122.360 בקירוב, על כביש החוף (מס' 13) ומסתיימת בנקודת ציון 136.360 — 124.760 בקירוב על הכביש לגדרה, המסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה מס' כ/3400 הערוכה בקנה מידה 1:20,000 והחתומה ביד שר העבודה.

תחולת הפקודה על הדרך

- ¹ ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 71, תשי"א, עמ' 74.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

2. העתק המפה נמצא במחלקת העבודות הציבוריות, מחוז תל-אביב והמרכז, רח' הרצל 180, תל-אביב-יפו, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות.

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש המחבר כביש החוף עם כביש לגדרה), תשכ"א—1961".

ג'ורא יוספטל
שר העבודה

ל' בכסלו תשכ"א (19 בדצמבר 1960)
(חמ 75050)

כ"ד/ט/תשכ"א

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (חצב נתיבה), תש"ך—1960³, במקום „הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 30 מטר” יבוא „הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 40 מטר”.

2. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (חצב נתיבה) (תיקון), תשכ"א—1961”.

ג'ורא יוספטל
שר העבודה

ט' בטבת תשכ"א (28 בדצמבר 1960)
(חמ 75050)

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 71, תשי"א, עמ' 74.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח 1012, תש"ד, עמ' 1123.

כ"ד/ט/תשכ"א

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה”), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה” לסוג „מירי”

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה”), תש"ך—1960¹, אני מצווה כי שטח של 86 מטר מרובע מתוך הקרקע הידועה כחלקה 288 בגוש 6123 והרשומה בלשכת רישום המקרקעין של פתח-תקוה לפי שטר 12522 מיום 19 בנובמבר 1934 כקרקע מסוג „מתרוכה” יומר לקרקע מסוג „מירי” ויירשם בלשכה האמורה בהתאם לכך.

פנחס רוזן
שר המשפטים

י"ג בטבת תשכ"א (1 בינואר 1961)
(חמ 70130)

¹ ס"ח 816, תש"ד, עמ' 92.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960, אני מצווה כי שטח של 6051 מטר מרובע מתוך הקרקע הידועה כחלקה 12 בגוש 6669 והרשומה בלשכת רישום המקרקעין של תל-אביב-יפו לפי שטר מס’ 1400 מיום 13 בינואר 1935 כקרקע מסוג „מתרוכה“ יומר לקרקע מסוג „מירי“ וירשם בלשכה האמורה בהתאם לכך.

פנחס רוזן
שר המשפטים

ט”ו בטבת תשכ”א (3 בינואר 1961)
(חמ 70130)

1 ס”ח 816, תש”ך, עמ’ 92.

143/15/1960

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של תל-אביב-יפו כמקרקעין מסוג „מתרוכה“ יומרו למקרקעין מסוג „מירי“ וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

החלקה	הגוש	השטח במטרים מרובעים	מספר השטר	תאריך השטר
17	547	10,278	3483	4.3.1959
8	561	2,180	3483	4.3.1959

פנחס רוזן
שר המשפטים

ט”ו בטבת תשכ”א (3 בינואר 1961)
(חמ 70130)

1 ס”ח 816, תש”ך, עמ’ 92.

143/15/1960

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של תל-אביב-יפו כמקרקעין מסוג „מתרוכה“ יומרו למקרקעין מסוג „מירי“ וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

החלקה	הגוש	השטח במטרים מרובעים	מספר השטר	תאריך השטר
78	561	937	191	21.2.1937
79	561	2014	191	21.2.1937

פנחס רוזן
שר המשפטים

ט”ו בטבת תשכ”א (3 בינואר 1961)
(חמ 70130)

1 ס”ח 816, תש”ך, עמ’ 92.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית בית-יצחק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

תיקון פרט (ס)
בתוספת
הראשונה

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950³, בפרט (ס), במקום הקטע המתחיל במלים „גושים: 8141” והמסתיים במלים „חלקה 31 בגוש 8283” יבוא קטע זה:

„הגושים: 8141, 8213, 8214 בשלמותם;

קטעי גושים 8216, 8280 עד 8282 כמסומן במפה הערוכה בקנה מידה 1:10.000 והחתומה ביד שר הפנים ביום ה' בטבת תשכ"א (23 בדצמבר 1960) (להלן — המפה);

קטע מגוש 8219 הנמצא מערבית לכביש חיפה — תל-אביב-יפו;

הקטע המזרחי של גוש 8283 שגבולו המערבי הוא קו ישר בהמשך הגבול המערבי של חלקה 33 עד הפינה הצפונית ביותר של הגוש;

החלקות: 2 עד 16, 46 עד 48 בגוש 8211 כמסומן במפה;

5 עד 11, 48 עד 76, 78, 79, 81 עד 85 וחלקי חלקות 3, 4, 20, 21, 36, 77 בגוש 8212 כמסומן במפה;

חלק מחלקה 1 צפונית לכביש נתניה — כפר-יונה בגוש 8215;

חלק מחלקה 1 בגוש 8235 שגבולו המערבי הוא קו בהמשך הגבול המערבי של חלקה 33 בגוש 8283.”

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961.”

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

ד' בטבת תשכ"א (23 בדצמבר 1960)
(חמ 8011)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר, תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.
⁴ ק"ת 345, תשי"ג, עמ' 791.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לאבן-העזר בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית אבן-העזר חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לאבן-העזר (מס עסקים מקומי), תשי"ח—1958³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

החלפת התוספת

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
³ ק"ת 790, תשי"ח, עמ' 1131.

„תוספת

שיעור המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
60	צרכניה ללא רשיון למכירת משקאות משכרים	16	טנדר
	קבלן שהיקף עבודתו בשנה בלירות —	40	אוטו משא
30	עד 5,000	400	חברה לאספקת מים
75	למעלה מ־5,000 עד 10,000	400	חברת אוטובוסים
200	למעלה מ־10,000 עד 20,000	200	חברה המבצעת קידוחי מים — לכל קידוח
500	למעלה מ־20,000 עד 50,000	1000	חברה המספקת חשמל
750	למעלה מ־50,000 עד 75,000	0.001	חברה לשיווק עופות — לכל אפרוח או פרגיה
1000	למעלה מ־75,000	1000	מחצבת מלט

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).
3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לפי חוק עזר זה לשנת 1960/61, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאבן-העזר (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1961".

ש ל מ ה י פ ה
נחאשר.
כ"ג בכסלו תשכ"א (12 בדצמבר 1960)
ראש המועצה האזורית אבן-העזר
(חמ 81100)

ח י י מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחוף-השרון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית חוף-השרון חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 - „מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
 - „רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
 - „אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
 - „מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
 - „נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
 - „מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית;
 „המועצה“ — המועצה האזורית חוף-השרון;
 „רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
 מפעל מים
 ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
- (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
- (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
- (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

- (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
- (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקי-הם החקלאיים.

חיבור למפעל
 מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
- (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
- (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה שתיים אלה:
- (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת;
- (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
- (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת
 צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים
 והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
- (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחרי הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.
- (ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדד המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדד המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מדד המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדד המים שבחוקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדד המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדד המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

פקדונות

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה, סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה, רשאי גזבר המועצה, להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים והאגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

פטור

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

- (1) שלא סילק במרעד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנוחק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנוחק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנוחק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.
- (ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.
- (ג) חלפה הסיבה לגיתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנוחק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —
- (1) להתקין מדרמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
 - (2) לבדוק אם יש בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.
- (ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.
- (ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחוף-השרון (אספקת מים), תשכ"א—1961”.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

100.00	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
20.00	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1))
20.00	3. אגרת הנחת צינורות — (סעיף 5) — לכל נכס
10.00	4. אגרת התקנת מד"מים (סעיף 6 (ג))
0.50	5. דמי שכירות מד"מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
5.00	6. אגרת בדיקת מד"מים (סעיף 6 (ה))
0.50	7. אגרת תיקון מד"מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
	8. אגרת מים (סעיף 7) — כשהותקן מד"מים לחודש —
1.—	(1) לתצרוכת ביתית עד 10 מ"ק
—15	לכל מ"ק נוסף על 10 מ"ק
	(2) לגינות ומשקי עזר —
—04	עד 40 מ"ק — לכל מ"ק
—07	מ"ק 41 עד 60 מ"ק — לכל מ"ק
—10	לכל מ"ק נוסף על 60 מ"ק
5.00	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
15.00	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

דוד אמן

נתאשר.

ראש המועצה האזורית חוף-השרון

כ"ג בכסלו תשכ"א (12 בדצמבר 1960)

(חמ 827005)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנוה-אפרים בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה

המקומית נוה-אפרים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית נוה-אפרים;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי בכתב;

„פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או

הפצה, או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או

כיוצא באלה;

„מודעה” — הודעה שפורסמה;

„שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל

צירוף של אלה;

¹ ע"ר, 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„הצגה“ — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;
 „לוח מודעות“ — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר
 שייחודה המועצה למטרה זו.

מודעה ושלט
 טעונים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, ולא ירשה לאחר לפרסם מודעה או להציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט כתובים עברית, או בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים אלה;

(2) לסרב לתת רשיון וכן לבטל רשיון שניתן.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה העתקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

אגרות

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

תחולה

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —

(1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה;

(2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות²;

(3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך שמירת מודעות

מודעה, שלט או לוח מודעות.

6. לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.

דרכי פרסום
 אסורות

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם, ושל בעל בית מסירת פרטים

הדפוס שבו הודפסה המודעה.

(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור

את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא סמכויות ראש המועצה

רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או השלט.

² חוקי א"י, כרך ב', פרס קט"ו, עמ' 1191.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העברין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

פרסום על
לוח מודעות

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח המודעות.

(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה האגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עור זה, דינו — קנס שלושים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

11. לחוק עור זה ייקרא „חוק עור לנזהאפרים (מודעות ושלטים)“, תשכ”א—1961.”

השם

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח מודעות

רוחב בס"מ	אורך בס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

תוספת שניה

(סעיף 3 (א) 9-ר (ב))

מודעה המתפרסמת דרך הדבקה על לוח המודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים—

בלירות	
3.00	מודעה גדולה
1.50	מודעה בינונית
0.90	מודעה קטנה
0.50	מודעה זעירה

שלט — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — 2.00 לירות לשנה.

אברהם קרסין

ראש המועצה המקומית נוה-דאפרים

נתאשר.

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)
(חמ 84199)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעמק-לוד בדבר שמות לרחובות ולוחיות-מספר בבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית עמק-לוד חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „בעל בנין” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו הבנין היה נותן הכנסה, או המשלם מסי מועצה או מסי ממשלה ביחס לבנין, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום וכולל שוכר ושוכר משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה מעשר שנים;
 „המועצה” — המועצה האזורית עמק-לוד;
 „ראש המועצה” — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

הגדרות

2. (א) ראש המועצה רשאי להתקין שלטים על כל בנין לציון שם רחוב או מספרי בנינים בקטע רחוב או להסביר שם של רחוב בהתאם לתכנית שנקבעה על ידיו.
 (ב) שלטים שהותקנו כאמור רשאי ראש המועצה לתקנם, לשנותם, להסירם או להחליפם.

שלטים לציון שמות ורחובות

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל בנין לבצע את העבודות המנויות להלן, כולן או מקצתן, לפי הפרטים והתנאים שקבע ובהתאם לתכנית המספרים לבנינים שנקבעה על ידיו —

דרישה להתקין לוחיות-מספר

(1) להתקין לוחית-מספר על גבי בנין;
 (2) לתקן, לשנות, להסיר, או להחליף לוחית-מספר.
 (ב) ההודעה תכלול את התנאים והפרטים לביצוע העבודה כאמור וכן את התקופה שבה יש לבצעה.

(ג) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
 (ד) לא יבצע אדם עבודה מהעבודות המנויות בסעיף קטן (א) אלא בשני אלה:
 (1) כשהוא ממלא אחר דרישה על כך שבאה מטעם ראש המועצה;
 (2) לפי התנאים והפרטים שנכללו בהודעה.

4. ראש המועצה רשאי, באמצעות שליחיו ופועליו, לבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיף 3, בין אם נמסרה הודעה לפי אותו סעיף ובין אם לא נמסרה, ולהיכנס לשם כך לכל מקום שיידרש. ביצע ראש המועצה עבודה כאמור, רשאית המועצה לגבות מאת בעל הבנין את הוצאות הביצוע או אגרה בשיעור שלוש לירות, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

התקנת לוחיות-מספר על ידי ראש המועצה

5. נבנה בנין אחר תחילתו של חוק עזר זה, יתקין עליו בעליו מספר לפי התנאים שקבע ראש המועצה ובהתאם לתכנית המספרים לבנינים שנקבעה על ידיו.

מספרים לבנינים חדשים

6. בעל בנין חייב —
 (1) להחזיק כל שלט או לוחיות-מספר שהותקנו על בנינו במצב תקין וגלוי לעין;
 (2) למסור הודעה לראש המועצה על כל קלקול או טשטוש בכל שלט או לוחיות-מספר שהותקנו על בנינו.

החוקה תקינה של שלטים ולוחיות-מספר

¹ ע"ר 1941, תוס' 1' מס' 1154, עמ' 119.

7. לא יפגע אדם בשלט או בלוחיות-מספר שהותקנו על בנין, לא יטשטשם ולא יסתירם מעין רואים, ולא ירשה שלט או לוחיות-מספר ייפגעו, יטושטשו או יוסתרו.
8. לא יפריע אדם לראש המועצה, לשליחיו או לפועליו, במילוי תפקידיהם לפי חוק עזר זה.
9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה, או התפרסמה באחד העתונים היומיים הנפוצים בתחום המועצה.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום בו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק-לוד (שמות לרחובות וללוחיות-מספר בבנינים)“, תשכ"א—1961.

דוד דוידוביץ

נתאשר.

ראש המועצה האזורית עמק-לוד

ד' בחשוון תשכ"א (25 באוקטובר 1960)
(חמ 856500)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-גת בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-גת חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
„מפעל מים“ — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית“ — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
„אביזרים“ — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מד-מים“ — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
„נכס“ — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל“ — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית ;
 „המועצה“ — המועצה המקומית קרית־גת ;
 „רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
 מפעל מים
 ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד ;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת ; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

חיבור למפעל
 מים

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד־המים.

רשת פרטית

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת
 צינור מים

6. (א) לא יתקין אדם מד־מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד־מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד־מים לשם התקנתו על־ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד־המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

רכישת מד־מים
 והתקנתו

(ג) בעד התקנת מדמים ישרם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדדמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדמים ישרם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישרם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדדמים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מדדמים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדדמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדדמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדדמים פעל כהלכה, ישרם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישרם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישרם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזיהום או הפרעה לאספקת מים.

חידוש חיבור שנותק

הפסקת אספקת מים

רשות כניסה

השימוש במים

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה, אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ר (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית גת (אספקת מים), תשכ"א—1961".

תחילה
השם

תוספת

שיעור האגרת
בלי"ת

500.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
25.—	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג))
10.—	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לכל מטר אורך החזית
	4. אגרת התקנת מד"מים (סעיף 6 (ג)) — בעד מד"מים שקטרו —
9.—	עד $3/4$ "
12.—	1"
20.—	$1\frac{1}{2}$ "
30.—	2" ומעלה
0.60	5. דמי שכירות מד"מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
5.—	6. אגרת בדיקת מד"מים (סעיף 6 (ה))
0.40	7. אגרת תיקון מד"מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
	8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש — א. במקום שהותקן מד"מים —
1.80	(1) לחצרוכת ביתית — עד 10 מ"ק
0.20	למעלה מ-10 מ"ק עד 15 מ"ק — לכל מ"ק
0.25	למעלה מ-15 מ"ק — לכל מ"ק
	(2) לגינות ומשקי עזר — בהגבלה של 4 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר לכל 50 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק
0.15	(3) לתעשייה, מסחר, מוסדות, משרדים או בניה — עד 10 מ"ק
2.—	לכל מ"ק נוסף
0.20	ב. במקום שלא הותקן מד"מים — דירות מגורים — פחון
1.80	שיכון אחר
4.—	בית קפה או מסעדה
3.50	מספרה, חנות, קיוסק או משרד
2.50	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
5.—	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה
15.—	

גדעון נאור

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-גת

כ"ג בכסלו תשכ"א (12 בדצמבר 1960)

(חמ 853007)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-טבעון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-טבעון חוק עזר זה:

הנהרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאתו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בזהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה” — המועצה המקומית קרית-טבעון;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולתפעולתו

2. (א) לא יקים אדם בתחומי המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת, פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת. צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

פקדונות

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

סוער התשלום

(ב) בעד אספקת מינו לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת מים

14. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

השימוש במים

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

סכירת מים

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזהם אחר סמוך למפעל המים.

שמירה מפני זיהום

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

דרישת תיקונים

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

רשיון שרברב

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

23. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-טבעון (אספקת מים), תשכ"א—1961".

תחילה

השם

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה 400.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
לכל חדר 65.—
לכל דונם קרקע או חלק ממנו 100.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —
לדירה בת חדר אחד 65.—
לדירה בת שני חדרים 90.—
לכל חדר נוסף 10.—
לקרקע — לכל מ"ר 0.30
למפעלים, בתי מלאכה או עסקים — לכל מ"ר 2.—
4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג)) 10.—
5. דמי שכירות מד-מינ (סעיף 6 (ד)) — לחודש 1.—
6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה)) 5.—
7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש, לפי גודל מד-המים —
עד 3/4" 0.75
1" 1.—
8. אגרת מים (סעיף 7) —
(א) במקום שהותקן מד-מים —
(1) לשימוש ביתי — עד 10 מ"ק לחודש 1.80
לכל מ"ק נוסף 0.20

- (2) למשקי עזר וגנינות מעובדים, בהגבלה של 30 מ"ק לחודש
בחדשים אפריל — נובמבר לכל חצי דונם או חלק
0.13 ממנו — לכל מ"ק
לכל מ"ק נוסף על 30 מ"ק — לחודש — בחדשים
0.20 אפריל — נובמבר לכל חצי דונם או חלק ממנו
0.18 (3) לשימוש מסחרי או תעשייתי לכל מ"ק
0.30 (4) לבניה — לכל מ"ק
(ב) במקום שלא הותקן מדמים — לחודש —
4.— (1) לשימוש ביתי — לכל יחידת דיור
(2) למשקי עזר וגנינות — לכל חצי דונם קרקע או חלק
8.— ממנו
4.— (3) לשימוש מסחרי או תעשייתי — לכל חדר
10.— 9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
15.— 10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה))

א ל י ע ז ר ס ג ל

נ ת א ש ר

ראש המועצה המקומית קרית-טבעון

כ"ג בכסלו תשכ"א (12 בדצמבר 1960)
(חמ 82909)

ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

פ ק ו ד ת ה מ ו ע צ ו ת ה מ ק ו מ י ו ת, 1941

חוק עזר לקרית-ים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה
המקומית קרית-ים חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —
"מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת
מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
"רשת פרטית" — אבזור או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצויים בנכס והמשמשים
לאספקת מים לאותו נכס;
"אבזורים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
"מדמים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים
המסופקים לנכס;
"נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
"מנהל" — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה
על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים
מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית ;

„המועצה“ — המועצה המקומית קרית־ים ;

„רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד ;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור
למפעל מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד־המים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד־מים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד־מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד־מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן את הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד־מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד־המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד־המים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדדיהם ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת. (ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדדיהם תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מדדיהם לא תוקן על ידי עובד המועצה. (ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדדיהם שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדדיהם ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדדיהם פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה. (ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה, רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

מועד התשלום

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

ספור

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו. (ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

ניתוח החיבור

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל ;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש ;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ר (2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ר (4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור
שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת
אספקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או ססתום וכיוצא באלה ;
- (2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במד-מים ובמיתקנים המובילים את המים למד-המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עובדה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכר מים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר הסמוך למפעל המים.
19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לחקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
- (ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.
20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.
- (ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
- (ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל־31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.
21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.
22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו־6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו־20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
23. חוק עזר לקריתיים (אספקת מים), תשי"ג—1952² — בטל.
24. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום כ"ה באדר ב' תשכ"ב (31 במרס 1962).
25. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקריתיים (אספקת מים), תשכ"א—1961“.

מסירת מים

שמירה מפני זיהום

דרישת תיקונים

רשיון שרברב

מסירת הודעות

ענשים

ביטול

תחולה

חשם

² ק"ת 307, תשי"ג, עמ' 152.

250.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) — למגרש ששטחו בדונמים —
95.—	עד $1/3$
125.—	למעלה מ- $1/3$ ועד $2/3$
175.—	למעלה מ- $2/3$ ועד $1\frac{1}{2}$
250.—	למעלה מ- $1\frac{1}{2}$
	ואם היו באותו המגרש יותר מיחידת דיור או עסק אחד —
40.—	לכל יחידת דיור או עסק נוסף על הראשון
	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —
12.—	לפי אורך החזית של המגרש, לכל מטר
—50	ונוסף לזה לכל מ"ר משטח הבנין בכל קומה
	4. אגרת התקנת מדמים (סעיף 6 (ג)) בעד מדמים שקטרו אינו עולה על —
10.—	$3/4$ "
15.—	1"
20.—	$1\frac{1}{2}$ "
1.—	5. דמי שכירות מדמים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
5.—	6. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 6 (ה))
	7. אגרת תיקון מדמים (סעיף 6 (ה)) — לחודש בעד מדמים שקטרו —
—60	אינו עולה על $3/4$ "
1.50	עולה על 1" ואינו עולה על 2"
	8. אגרת מים (סעיף 7) —
	(א) במקום שהותקן מדמים —
1.20	(1) לשימוש ביתי — לחודש — עד 8 מ"ק
—15	למעלה מ-8 מ"ק ועד 15 מ"ק — לכל מ"ק
—20	למעלה מ-15 מ"ק ועד 20 מ"ק — לכל מ"ק
—22	למעלה מ-20 מ"ק — לכל מ"ק
	(2) לגינות בחדשים אפריל עד נובמבר בהגבלה של 10 מ"ק לחודש לכל 100 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק
—10	(3) לחקלאות — במדידה נפרדת — לכל מ"ק
—10	(4) לתעשייה ובניה עד 10 מ"ק לחודש
2.—	לכל מ"ק נוסף, תוספת של
—20	(ב) במקום שלא הותקן מדמים — לחודש —
	(1) לשימוש ביתי —
2.—	חדר אחד
2.50	חדר וחצי
3.—	שני חדרים
—50	לכל חדר נוסף, תוספת של

- 3.— בית עסק המשתמש במים לצרכי נקיון בלבד
- 1.— (3) לגינות ומשקי עזר — לכל 20 מ"ר או חלק מהם
- 5.— 9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
- 12.— 10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

נחאשר.

כ"ח בחשוון תשכ"א (18 בנובמבר 1960) ראש המועצה המקומית קרית-
(חמ 852406)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-מלאכי בדבר רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם.

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית קרית-מלאכי חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 "רוכל" — כמשמעותו בפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ² ;
 "ועדת הסעד" — ועדת הסעד שנבחרה על ידי המועצה ;
 "עגלה" — כל אמצעי הובלה הנסחב או הנדחף בכוח מיכני, בכוח אדם או בכוח בעלי חיים ;
 "מפקח" — אדם שראש המועצה הרשהו לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה ;
 "המועצה" — המועצה המקומית קרית-מלאכי ;
 "ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה ;
 "רשיון עונתי" — רשיון ארעי שתקפו לעונה מסויימת ;
 "רשיון רגיל" — רשיון שאינו עונתי ;
 "רשיון" — רשיון עונתי או רשיון רגיל שניתן לפי חוק עזר זה.

2. (א) לא יעסוק אדם כרוכל אלא על פי רשיון שניתן מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

רשיון כרוכל

(ב) בעל רשיון חייב למלא אחרי תנאי הרשיון.

3. (א) לא ישתמש רוכל בעגלה לצורך עסקו, אלא אם ניתן לו, נוסף על הרשיון לפי סעיף 2, רשיון לשימוש בעגלה מאת ראש המועצה.
 (ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על רוכל המשתמש בעגלה שלגביה נדרש רשיון על פי סעיף 3 לפקודת התעבורה ³.

רשיון לשימוש בעגלה

4. (א) הרוצה ברשיון יגיש לראש המועצה בקשה בטופס שיקבע וימציא כל מסמך וידיעה בקשר לרשיון לפי דרישת ראש המועצה.
 (ב) רוכל הרוצה לחדש את רשיונו, יגיש בקשה לכך חדשים לפני פקיעתו.

בקשה לרשיון וחדושו

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ג, עמ' 1427.
³ חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת רשיון, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלות או לבטלו.
(ב) לא יינתן לרוכל רשיון אלא על פי המלצת ועדת הסעד, וכשאינן ועדה כזו — על פי המלצת לשכת הסעד המקומית.
- (ג) לא יינתן רשיון לרוכל המוכר מצרכי מזון או צעצועים לילדים אלא לאחר שהמציא תעודה רפואית, המעידה שמצב בריאותו אינו מסכן את בריאות לקוחותיו.
6. רשיון רגיל יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו ורשיון עונתי יפקע בתאריך שצויין בו.
7. רוכל ישא את רשיונו עמו בשעה שהוא עוסק בעסקו, ויראהו למפקח או לשוטר בכל עת שיידרש לכך.
8. רוכל המשתמש בעגלה יקבע על צדה האחורי של עגלתו, במקום נראה לעין, מספר שנקבע לו על ידי ראש המועצה.
9. בעד מתן רשיון או חידושו תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, ואם ניתן רשיון רגיל לאחר 30 ביוני, תשולם לאותה שנה מחצית האגרה בלבד.
10. אם אין הוראה אחרת בפקודת התעבורה או בתקנות שהותקנו על פיה, רשאי ראש המועצה לדרוש שכל עגלה תתאים לתבנית שאושרה על ידי המועצה והוצגה במשרדה.
11. לא יעסוק רוכל בעסקו —
(1) ברחוב או במקום ציבורי באופן שהתעסקותו מהווה מכשול לרבים;
(2) בכניסה לבנין או במעבר בין בנינים.
12. לא יעמיד ולא יניח רוכל, לא ירשה ולא יגרום להעמיד או להניח ברחוב או במקום ציבורי, עגלה, דוכן, תבנית, מגש או סחורה שלא בשעת עיסוקו או כשאינו נמצא במקום.
13. (א) שוטר או מפקח רשאי לצוות על רוכל לסלק את עגלתו או את דוכנו ממקום שהם מצויים בו אם יש בכך משום עבירה על הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא סילק רוכל עגלתו או דוכנו לאחר שנצטווה על כך בהתאם לסעיף קטן (א), רשאי שוטר או מפקח לסלק אותה עגלה או אותו דוכן, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, למקום החניה של העגלות הקרוב ביותר או לכל מקום קרוב אחר שבו התנועה לא תופרע.
14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.
15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-מלאכי (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם)“, תשכ"א—1961.

תוספת

(סעיף 9)

שיעור האגרה
בלירות

2

אגרת רשיון לפי סעיף 2

5

אגרת רשיון לפי סעיף 3 (א)

דוד עבודי

נתאשר.

יושב ראש המועצה המקומית קרית-מלאכי

י"ב בחשוון תשכ"א (2 בנובמבר 1960)

(חמ 853106)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת-נגב בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית רמת-נגב חוק עזר זה:

תנדרות

1. בחוק עזר זה, —
 „בעל כלב” — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;
 „לוחית-מספר” — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;
 „רשיון” — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;
 „המועצה” — המועצה האזורית רמת-נגב;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה.

חובת רשיון
ולוחית-מספר

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.

(ב) אדם השווהה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיה חייב ברשיון ובלוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום.

בקשת
רשיון ותקפו

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך. אישרה המועצה את בקשתו, תתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.

(ב) המועצה תנהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא למועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתה.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

אגרה

4. (א) ראש המועצה יגבה אגרה של שתי לירות בעד כל רשיון וכן אגרה של 50 אגורות בעד כל לוחית-מספר.

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים. עיוור יהיה פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

סירוב ליתן
רשיון וביטולו

5. (א) המועצה רשאית לסרב ליתן רשיון, או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:

- (1) הכלב הוא בעל מזג פראי;
- (2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;
- (3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;
- (4) בעל הכלב הורשע בדין יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור;
- (5) הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון), תשט"ז—1955³.

(ב) המועצה שביטלה רשיון לפי סעיף זה לא תחזיר את האגרה ששולמה לפי

סעיף 4.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

³ ק"ח 568, תשט"ז, עמ' 242.

כלב שסירבו
ליתן עליו
רשיון או
שבטל ההשיון

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות המועצה.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות המועצה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934⁴.

(ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (3), (4) או (5) ובעליו הודיע למועצה תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירתו למאורות המועצה על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב, אלא אם בית המשפט יחליט על כך, בתנאי שבעליו ישלם למועצה בתחילת כל תקופה של עשרים ואחד יום שלפני זמן החלטת בית המשפט, סכום שהוא כפולת 20 אגורות בעשרים ואחד.

החוקת כלב

7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי, ולא ירשה בעל כלב שכלבו יוחזק במקום ציבורי, אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום על פיו.

תפיסת כלב
שאינו עליו
רשיון והשמדתו

8. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית-מספר או המוחזק שלא בהתאם לסעיף 7, יתפסהו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות המועצה, ואם אי אפשר לתפוס רשאי הוא להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות המועצה לפי סעיף קטן (א) לא יושמד אלא אם לא יימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר. המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנתפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו חזרה, אלא לאחר שימציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות המועצה וישלם למועצה 20 אגורות לכל יום מימי החזקתו.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמישים לירות; ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין.

ביטול

10. חוק עזר לרמת-נגב (פיקוח על כלבים), תשט"ו—1954⁵ — בטל.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-נגב (פיקוח על כלבים), תשכ"א—1961“.

עודד ברזלי

ראש המועצה האזורית רמת-נגב

נתאשר.

י"ב בחשוון תשכ"א (2 בנובמבר 1960)
(חמ 85402)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁴ ע"ר 1084, חוס' 1 מס' 481, עמ' 242.
⁵ ק"ת 491, תשט"ו, עמ' 288.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לתל-מונד בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959², מתקינה המועצה המקומית תל-מונד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 "היטל" — היטל סעד ונופש;
 "מוסד" — מלון, בית אירוח, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;
 "המועצה" — המועצה המקומית תל-מונד;
 "מפקח" — מי שמונה על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;
 "ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 "שירות" —

- (1) אכסון וכן אוכל ושתייה לצריכה במקום נתינתם;
- (2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתייה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;
- (3) רשות השימוש בציודו או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

ההיטל ושיעורו

הצנת הודעה

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.
3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —
 (1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;
 (2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.
 (ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשסיפקם כאמור, לא ישתמש בעל מוסד אלא בטפסים אלה.

חשבונות

4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.
 (ב) ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה.
5. (א) ראש המועצה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —
 (1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב;
 (2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו;
 (3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו.
 (ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל מוסד למלא אחריה.

חובה להגיש חשבונות ולנהל פנקסים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.

6. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ך—1960⁸, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.

מסכומות המפקח

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבוניות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות מוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד, וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבוניות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר ביצועו; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל המוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות וענשים

8. מי שעשה אחת מאלה:

- (1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
 - (2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;
 - (3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;
 - (4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.
- דינו — קנס 500 לירות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-מוגד (היטל סעד ונופש)”, תשכ”א—1961.

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

פטור	במוסד שדרגתו 1	(1)
פטור	במוסד שעיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים	(2)
5%	במוסד שדרגתו 2	(3)
7.5%	במוסד שדרגתו 3	(4)
10%	במוסד שדרגתו 4	(5)
10%	במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו א'	(6)
15%	במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו ב'	(7)
20%	במוסד שהוא מועדון קלפים	(8)
10%	במוסד שהוא אולם משחקים	(9)

⁸ ק"ת 974, תש"ר, עמ' 508.

תוספת שניה

(סעיף 3)

הודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, לפי חוק עזר לתל-מונד (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1961, והוא על אף האמור בכל חוק הדן בפיקוח על המחירים.

נתאשר.

נפתלי דינוביצר
ראש המועצה המקומית תל-מונד
כ"ד בחשון תשכ"א (14 בנובמבר 1960)
(חמ 858005)

חיים משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעויות

בצו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל—מס' 18), תשכ"א—1960, שפורסם בקובץ התקנות 1078, תשכ"א, עמ' 488, בסעיף 1, במקום "4441614" צ"ל "14411614".

בחוק עזר לרמת-השרון (בניית ביבים), תשכ"א—1960, שנתפרסם בקובץ התקנות 1080, תשכ"א, עמ' 582, בחתימת ראש המועצה, במקום "דוד שרף" צ"ל "דוד רשף".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).